

List Brunona Schulza do redakcji „Sygnałów” z 19 marca 1936 roku

Wielce Szanowny Panie!

Naturalnie, że wiem o wskrzeszeniu „Sygnałów” i nawet czytam je z zainteresowaniem, gdy mi się zdarzy dostać egzemplarz.

Chętnie udzielam Panu rękopisu p. Korabiowskiego¹, a w przyszłości coś jeszcze nadeślę.

Przypominam sobie dobrze ten dzień letni, kiedy Pan przyszedł z p. Baranowską. Czy też była to jesień?²

Proszę serdecznie ode mnie pozdrowić p. Korabiowskiego, którego produkcje wesoło-falowe szczerze podziwiam³. Prozy jego jeszcze nie znam.

Jeżeli Pan będzie miał sposobność, proszę także pozdrowić p. Kuncewiczową⁴, która w tym tygodniu ma być we Lwowie, jak słyszałem.

Bardzo serdecznie ściskam Pana

Bruno Schulz

Drohobycz, 19 III 1936

-
- 1 Wilhelm (Jerzy, Edward) Korabiowski, właściwie Wint (ok. 1900 – 1944) – publicysta, satyryk, krytyk literacki, teatrolog, aktor. Publikował recenzje (m.in. *Sklepow cynamonowych* Schulza: *Spóźniona recenzja*, „Nowe Czasy” 1935, nr 23), felietony, teksty satyryczne w „Nowych Czasach”, „Sygnałach”, „Szpilkach”, „Pionie”, „Drodze”, „Kurierze Porannym”, „Tygodniku Ilustrowanym”. Jako „Radca Strońć” występował w cyklicznej audycji radiowej „Na wesołej lwowskiej fali”, do której pisał także teksty. W pierwszym numerze tygodnika „Chochoł” zamieścił parodię prozy Schulza pod tytułem *A la manière de... Bruno Schulz*. („W «Chochole» nowym piśmie satyrycznym zamieścił Korabiowski (Strońć) potworną, choć trafną parodię na moją prozę” – pisał Schulz 6 lutego 1938 roku w liście do Romany Halpern, nr 97). Korabiowski został zamordowany na gestapo przy alei Szucha w Warszawie, w pierwszych dniach sierpnia 1944 roku, podczas powstania warszawskiego.
  - 2 Według ustnej relacji pani Anny Baranowskiej, towarzyszącej wówczas Kurylukowi, wizyta ta odbyła się w czerwcu 1934 roku.
  - 3 Korabiowski występował w humorystycznych audycjach lwowskiego radia „Na wesołej lwowskiej fali” jako „radca Strońć”. Był również autorem tekstów satyrycznych i parodii (między innymi prozy Schulza).
  - 4 Maria Kuncewiczowa (1899–1989) – pisarka, przedstawicielka psychologiczno-obyczajowego nurtu we współczesnej prozie polskiej. W 1938 roku zgłosiła kandydaturę Schulza do nagrody „Wiadomości Literackich”. Bruno Schulz jest autorem aż trzech recenzji-esejów poświęconych jej powieści *Cudzoziemka* (1936).

Tekst listu oraz przypisy według wydania: Bruno Schulz, *Dzieła zebrane*, tom 5: *Księga listów*, zebrał i przygotował do druku Jerzy Ficowski, uzupełnił Stanisław Danecki, Gdańsk 2016. Przypisy oznaczone inicjałami S.D. opracował Stanisław Danecki, J.J. – Jerzy Jarzębski.